

Op het witblauwfokveebedrijf 'van de Sluizenweg' werd begin jaren negentig de omslag gemaakt van een succesvol tweeledig type naar het vleestype. Niet zo'n moeilijke overgang, zo blijkt uit de mooie keuringsresultaten van het huidige vleesvee.

Annie, Arnould en Marc Peters
Marc Peters: 'Ik durf risico's te nemen'

ring te Doornik. Clairette is dé stammoeder van het bedrijf. Als vaars, als gekalfde vaars en als koe behaalde zij de provinciale kampioentitel te Aldenbiesen. 'Haar provinciale titel bij de koeien verlengde ze zelfs tot tweemaal toe', zegt Arnould fier over zijn Frerottelg. 'We hebben hen ten dage nog steeds twee dochters rondlopen op het erf.' Naast Clairette van de Sluizenweg kent het bedrijf nog twee andere stammoeders, Gigi van het Ne-

genbonder, een Guliverdochter uit de Agriflanderskampioene Elsa van het Negenbonder en de nu nog fokactieve Robijntje van de Sluizenweg, een Gib van het Negenbonderdochter. 'Robijntje spoelen we nog regelmatig, maar niet voor de verkoop, wel voor de eigen fokkerij.'

Later werd op het bedrijf vooral gewerkt met de genetica uit het Haliba-VRV-aanbod, zoals de stieren Fausto, Brutal, Radar VT, Rival en Eclatant. 'Als bestuurder van Haliba-VRV was dat ook normaal,' geeft Arnould aan, 'maar we hadden beter geen Fausto in de ki-stallen gehad. Vlees heeft hij in de populatie aangefokt, jawel, maar ook een hoop ellende.'

Bij de exterieurbeoordeling van het afgelopen jaar scoorden de dieren 101 punten voor schofthoogtemaat, 120 voor bespiering, 102 voor type, 95 voor beenwerk en 119 voor algemeen voorkomen.

Zo vader zo zoon?

In 2006 werd op het bedrijf ki-stier Des-

pote ingezet. Niet direct een stier die zorgeloze dagen bezorgt. 'Hier toch wel', repliceert Marc Peters. 'We hebben tien stierkalveren van Despote gehad die allemaal gezond en wel zijn. Met onze hoofdzakelijk Haliba-VRV-genetica kunnen we ons wel wat veroorloven. Ik durf ook risico's te nemen. Anderzijds gebruik ik wel veel verschillende stieren om het risico te spreiden.'

'Veel miserie rond bijvoorbeeld erfelijke problemen komt veelal voort uit te nauwe inteelt', vult vader Peters aan. 'We zijn dan ook vanaf het eerste uur overtuigd deelnemer aan het stieradviesprogramma SAP van VRV.'

Twee jaar terug werden vooral de ki-stieren Osborne, Operateur, Biscuit en Torero gebruikt. Anno 2007 zijn onder meer Eternelle en Blak aan zet. Heeft zoon Marc wel dezelfde visie op de fokkerij als zijn vader? 'Ja', zegt Marc Peters resoluut. Arnould Peters, zeer expliciet: 'Ik ben gestart vanuit een economische

visie. Dat wil zeggen dat ik vitale en gezonde kalveren wilde hebben die later veel kilo's kunnen produceren; koeien die op volwassen leeftijd minimaal 800 kg wegen voor 136 cm en stieren die op 15 tot 16 maanden 600 kg wegen voor een hoogtemaat van 123 cm. Al jaar en dag trek ik tweewekelijks naar de vee-markt te Ciney om de markttendensen te volgen. De economische dieren worden er altijd onmiddellijk verkocht.' Marc Peters vervolgt: 'Later ben ik wat meer doorgeslagen naar de showfokkerij. En nu zet ik opnieuw een meer economische lijn uit. In de dubbeldoelfokkerij van mijn vader was het constant schipperen tussen melkproductie en toch voldoende vleesaanzet overhouden. In de vleesveefokkerij is het niet anders: nu is het schipperen tussen economie en showtype.'

Guy Nantier

In 2006 meenden men ten huize Meers-Peters op een hoogtepunt te zitten met de vleesveefokkerij. Op de provinciale witblauwkeuring te Aldenbiesen behaalden ze zes 1a-plaatsen en twee kampioentitels. Maar anno 2007 haalde de fokkerij 'van de Sluizenweg' op diezelfde keuringsplek in de categorie stieren drie rubriekszeges op zes binnen en sloot de keuringsdag af met opnieuw twee kampioentitels. De eerste titel werd behaald bij de mini's met de breed gebouwde en sterk bespierde Branco van de Sluizenweg (v. Operateur). Een tweede overwinning kwam er in de categorie jonge stieren waar krachtpatser Bram van de Sluizenweg (v. Colibri) zegevierde. In de categorie oudere stieren dong Abel van de Sluizenweg (v. Despote) mee voor de eindzege, maar werd uiteindelijk verslagen. 'Ja, we doen het de laatste paar jaren vrij goed en beter in de stieren dan in het vrouwelijk vee', aldus Marc Peters. Hoe valt dit te verklaren? 'Fokkerij is soms een mysterie. Wat ik wél zeker weet, is dat we bij onze stierkeuze zeer kritisch zijn op de staartinplanting en de ribron-ding.'

Van dubbeldoel naar vlees

De vleesveefokkerij met 35 moederdieren is nog vrij jong op het bedrijf in het Belgisch Limburgse Millen. Het wordt nu gerund door Annie Meers en zoon Marc Peters (33) in opvolging van echtgenoot en vader Arnould (65). Tot 1990, het jaar waarin het melkquotum van de hand werd gedaan, legde het bedrijf zich hoofdzakelijk toe op de fokkerij van het tweeledig type in het Belgisch-witblauwras. Een icoon uit die succesvolle dubbeldoelfokkerij was Linda van de Sluizenweg. Zij produceerde over gemiddeld twee lactaties in 305 dagen 5637 kg melk, 210 kg vet en 209 kg eiwit. Linda rondde haar carrière af met een nationale kampioentitel te Brussel (1990) en te Doornik (1991).

Met de toenmalige ki-stieren Riant en Beaujolais II de Halledet uit het Linalux-aanbod werd te Millen de nieuw gekozen fokrichting uitgezet. 'Galopeur' of later

Van dubbeldoel naar vlees

Van afwegen tussen melk en vlees naar schipperen tussen economie en show

Links Bram (v. Colibri) en rechts Bono (v. Imprudent) van de Sluizenweg, respectievelijk 1a en kampioen en 1b te Aldenbiesen 2007